वपत्यस्थीनि । देवः कर्पूरागुरुचन्द्नकस्तूरिकाकेसरादिभिः सर्वैः सुगन्धैः द्रव्यैर्मि-श्राणि : वस्त्रवण्डं क्रिद्रया र्क्तम् । हतदात्रसनेयकम् ॥४॥ वस्यमाणं तु ग्रनेन वा ॥५॥ मल्लेण निवपति । वा^{५)} मनसानार्तेन शाखान्तरात् । वाचा ब्रक्सणा त्रया विखया पृथिव्यामित्तकायामपा एसे २) निवपाम्यसाविति ॥६॥ श्मशानं चिकोर्षतः कुम्भे संचयनम् ॥७॥ पितृमेधं कर्नुमिक्तः कु॰नं कर्तव्यम् · त-स्मिश्च पत्ने कुशकारिद्रास्तर्णमस्थिसंस्काराद्वर्ममात्रवाच कुम्भारव कर्तव्यम् । देवः श्मशानशब्दः पितृमेधवाची श्रवणात् (१३.इ. ६.१)। निधानं च तृत्तीम् ॥६॥ निधानं ३) च कुम्भस्य तूलीं कर्तव्यम् । देव॰ कुम्भस्य क्वचिद्वप्रदेशे निखननं गर्त-प्रोषितश्चेत्प्रेयात्प्राचीनावीती निवान्यां दुग्धा दिवाणतो मध्ये स्यापनम् । अधिश्रवणोद्धासने ॥१॥ देव॰ प्रोषितस्य मर्गा संनिकृष्टे देशालरे चेत् शरीरमेव दाक् विमाय मार्मिय मानेतव्यम् विप्रकृष्टे चेत्तदा यत्र मृतस्तत्रैव लौकिकाभ्यां काष्ठाभ्यामिं मिषवा काष्ठवदेव विधिर्हितं शरीरं दग्धास्थीन्यानीय विधिवत्य-नदीकः कर्तव्यः । शरीरस्य तदस्यां वा गृक्षागमनपर्वतं प्रतिदिनमेव सायम्प्रात-र्हीमः पुत्रादिभिः कार्यः [तत्र]होने विशेषमाह । नि॰न्यां मृतवत्सामन्येन वत्सा-लरेण उद्यमानां गां उग्धा गार्रुपत्याउन्नं भस्म द्विणस्यां दिशि निरुद्ध तस्मि-ज्ञे भस्मन्यधिश्रयणमुद्धासनं च गार्रुपत्याद्दिणस्यां दिशि कुर्यात् ।

तत रव क्रणम् ॥१०॥ दिन्यात रव सुग्धरणं कर्तव्यम् । अधस्तात्मिमधं धा-रयम् ॥११॥ सुचं क्रतोति शेषः । उद्ग्यान्कुशान्दिन्यणायान्कृवा ॥१२॥ तांश्च स्वावसर् रव । सकृदा पितृवत्पर्यस्य ॥१३॥ सकृदेव पितृवत् अपसव्यं पर्यस्येत् (१२०००) । अतः परं कर्माचर्षे । देवः रक्तवारमेव पिः वद्पसव्येन दिन्यामिमुखः पितृतीर्थेनाधोमुख्या सुचा पःस्य आक्वनीयमध्ये प्रिन्तित्य वन्त्यमाणं कुर्वात् सकृद्वकृणेन दितीयाङ्गतेर्निरासः । रवकारार्थेन वाशब्देन क्षेमव्यतिरिक्तस्योदिङ्गनोपमार्जनप्रानोडन्यणसमिद्धानादेर्निरासः । शरीराण्याकृत्य कृत्वानित्रेते पुरुषविधि विधायोणाभिः प्रक्षावाद्येनाभिष्यार्य पूर्ववद्दाकः ॥१४॥ देवः संदी-पनवत्यिष्ययणादिना (७०१) दाकः कर्तव्यः । शरीरनाशे त्रीणि षष्टिशतानि

१) वां ? or म्रा वा ? ३) ? ॰िचताया॰ AR. रसेन A. २) निखननं K pr. m.